

Straffe stellingen spel

Update juli 2023



DOELSTELLING

- De leerlingen vormen aan de hand van objectieve feiten en cijfers een genuanceerde mening over bepaalde hete hangijzers rond migratie in onze samenleving.



DOELGROEP

3^{de} graad secundair onderwijs



METHODIEK

Na het horen van een straffe stelling verdelen de leerlingen zich over het lokaal waarbij “akkoord” een kant van het lokaal voorstelt en “niet akkoord” de andere. Er volgt een debat waarin de leerlingen hun argumenten kunnen geven.



DUUR

Reken voor elke stelling 10 minuten.



MATERIAAL

- De stellingen
- Een voldoende ruim lokaal

VERLOOP

- De leerkracht selecteert de stelling(en) die voor zijn/haar klas interessant zijn. Tip: De stellingen gaan soms over migranten in het algemeen en soms specifiek over vluchtelingen. Zorg ervoor dat leerlingen vertrouwd zijn met (het verschil tussen) deze begrippen (zie ook fiche 1).
- De activiteit start met het maken van enkele afspraken om het netjes te houden. Hieronder vind je enkele suggesties.
- De leerkracht legt uit dat het lokaal opgedeeld is in twee delen die telkens voor een opinie staan. Het ene deel van het lokaal staat voor « akkoord » terwijl het andere staat voor “niet akkoord”. De leerlingen mogen ook een meer genuanceerde mening hebben en dus ergens daartussen staan.
- Vervolgens leest de leerkracht de stelling voor en geeft de leerlingen even de tijd om erover na te denken. De leerlingen gaan op de plek in het lokaal staan die zij verkiezen.
- De leerkracht vraagt aan enkele leerlingen om hun mening toe te lichten. De anderen mogen reageren indien ze niet akkoord gaan of nog een aanvulling willen doen. De leerkracht is er aandachtig voor om ook leerlingen uit het ‘stille midden’ (met een minder uitgesproken of sterke mening) aan het woord te laten.
- De leerkracht structureert en begeleidt het gesprek actief en reageert waar mogelijk met correcte informatie. Op zoek naar extra tips rond het organiseren van een dialoog rond uitdagende thema’s? Schrijf je in voor onze gratis [leeromgeving van Other Talk-Teaching Migration](#) en duik in de modules van Demoklap.



TIP

Maak, zoals hierboven aangegeven, op voorhand goede afspraken met de leerlingen. Je kan vertrekken vanuit deze basisafspraken:

- Ik neem actief deel.
- Ik kies zelf wat ik wel en niet deel.
- Ik spreek in naam van mezelf, niet in naam van anderen.
- Ik laat anderen hun mening geven.
- Ik luister naar de anderen wanneer zij aan het woord zijn.
- Ik respecteer andere meningen dan de mijne.
- Ik vertel niet verder wat gedeeld wordt tijdens het debat.



1. "Asielzoekers kosten ons land handenvol geld" 3

2. "De meeste vluchtelingen komen naar Europa" 4

3. "Migranten zouden er beter voor kiezen om in hun land te blijven om zo aan de ontwikkeling ervan mee te werken."5

4. "Vluchtelingen en migranten zijn vaak terroristen die naar Europa komen om aanslagen te plegen"6

5. "Als we meer geld sturen naar ontwikkelingslanden zullen ze daar minder de behoefte voelen om te vertrekken"7

6. "We mogen het vluchtelingen hier niet te comfortabel maken. Anders creëren we een aanzuigeffect en komen er nog meer".....8

7. "De meerderheid van de migranten die tot bij ons komt, zijn Afrikaanse mannen"9

8. "Er zijn alsmaar meer vluchtelingen en migranten" 10





1. “ASIELZOEKERS’ KOSTEN ONS LAND HANDENVOL GELD”

- Eenmaal verzoekers om internationale bescherming erkend zijn (als vluchteling of subsidiair beschermd) en beginnen te werken, dragen ze bij aan onze economie.
- Nieuwkomers zijn ook consumenten en stimuleren op die manier ook de markt van vraag en aanbod.
- Nieuwkomers kunnen het probleem van de vergrijzing mee opvangen en zijn zeer welkom in bepaalde sectoren van knelpuntberoepen.



Het klopt dat verzoekers om internationale bescherming (voorheen asielzoekers) de staat geld kosten. Elke verzoeker heeft immers recht op **‘bed, bad, brood’ tijdens de procedure**: een slaappleaats, maaltijden, sanitaire voorzieningen, kledij en begeleiding. Ze worden onder gebracht in opvangcentra (dit is vastgelegd in de opvangrichtlijn van de Europese Unie) en krijgen een beetje zakgeld (ongeveer 9 euro per week).

Vanaf het moment dat ze **erkend** worden en in België mogen verblijven, moeten ze echter zelf **op zoek naar een woning** en moeten ze **werk vinden** om dit te bekostigen. Zodra ze werk vinden, draaien ze mee in onze economie en brengen ze net zoals elke andere belastingbetaler geld in de staatskas.² Ook **consumenten** zijn net als iedereen en stimuleren zij zo de vraag naar producten, wat dan weer jobs creëert. Nieuwkomers moeten vaak wel heel wat obstakels overwinnen om deel te kunnen nemen aan de arbeidsmarkt. Desondanks stellen verschillende onderzoekers vast dat migratie over het algemeen de **economische groei en de productiviteit** in bestemmingslanden met geavanceerde economieën **verbetert**.³ Het **IMF**⁴ becijferde dat op korte en middellange termijn vluchtelingen een gematigde economische groei met zich meebrengen, op lange termijn, wanneer vluchtelingen meer gesetteld zijn en vaker een job hebben, is een aanzienlijke economische groei zeer waarschijnlijk. Nieuwkomers kunnen economische activiteiten tussen hun land van herkomst en hun aankomstland stimuleren, door hun relaties met het land van herkomst als hefboom te gebruiken. Hun economische activiteiten zorgen er ook voor dat er meer diverse goederen en diensten op de markt komen in het verblijfsland. Tot slot leveren zij een onmisbare bijdrage aan belangrijke economische (knelpunt)sectoren, zoals de zorgsector, dienstensector, bouw....

Conclusie: we hebben er dus alle baat bij dat we vluchtelingen zo snel mogelijk omarmen als volwaardige medeburger en hen zo goed mogelijk bij staan in het vinden van huisvesting en werk.

1 Nieuwe terminologie sinds 22 maart 2018 van kracht. Voortaan spreken we van “verzoekers om internationale bescherming”. Voor de herkenbaarheid van de stelling kozen we voor de oude term.

2 Wat dan als men geen werk heeft? De doorstroom naar de arbeidsmarkt vraagt vaak tijd, onder meer omdat voor veel jobs een goede kennis Nederlands vereist is. Vluchtelingen kunnen onder bepaalde voorwaarden een leefloon ontvangen. Dit stelt hen in staat om in hun basisbehoeften (bv. huisvesting) te voorzien, terwijl ze bijvoorbeeld Nederlandse les of een beroepsopleiding volgen.

3 <https://www.imf.org/en/Blogs/Articles/2020/06/19/blog-weo-chapter4-migration-to-advanced-economies-can-raise-growth>

4 <https://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2016/sdn1602.pdf>



2. “DE MEESTE VLUCHTELINGEN KOMEN NAAR EUROPA”

- De meeste vluchtelingen blijven in eigen land of eigen regio. Vluchten naar Europa is duur en riskant en veel mensen op de vlucht blijven liever dicht bij hun thuisland om te kunnen terugkeren wanneer de situatie dit toelaat.
- Meer dan drie vierde van alle vluchtelingen wordt opgevangen in lage en middeninkomenlanden.



Wereldwijd waren er eind 2022 108 miljoen mensen op de vlucht. 70% van deze mensen vond opvang in **buurlanden** van hun herkomstland. Vluchten naar Europa is duur en riskant en veel mensen hebben niet de wens om zo ver weg te gaan. Ze hopen zo snel mogelijk naar hun land terug te keren wanneer de situatie dit toelaat. Jammer genoeg slepen conflicten vaak jarenlang aan. Sommige vluchtelingen kunnen na maanden, jaren of zelfs decennia terugkeren naar huis – en sommigen helemaal niet.

De **meerderheid** van de mensen op de vlucht wordt opgevangen in **lage- en middeninkomenlanden** (84% in 2021, 76% in 2022).⁵ Lage inkomenslanden vangen een onevenredig groot deel van mensen op de vlucht op, zowel in verhouding tot de omvang van hun bevolking als de middelen waarover ze beschikken. Deze landen vertegenwoordigden 9 procent van de wereldbevolking en slechts 0,5 procent van het mondiale BBP, maar toch vingen ze 16 procent van de mensen op de vlucht op. **Hoge inkomenslanden**, die het grootste deel van de rijkdom in de wereld voor hun rekening nemen (61% van het mondiale BBP), vingen eind 2022 **één vierde** (24%) van alle vluchtelingen op. Dit is een sterke stijging tegenover 2021, toen zij slechts **één zesde** (16%) van alle vluchtelingen opvingen. Die stijging kan voornamelijk verklaard kan worden door het grote aantal Oekraïense vluchtelingen dat werd opgevangen in Europese landen.

Velen geloven in het beeld van Europa als trekpleister van alle vluchtelingen ter wereld. Via de media drongen beelden van vele vluchtelingen in bootjes op weg naar Europa bij ons naar binnen. Zonder de inspanningen die Europa levert op het vlak van opvang (zeker van Oekraïense vluchtelingen) teniet te doen, moeten we opmerken dat het juist de lage inkomenslanden zijn die in verhouding tot hun rijkdom en bevolking, heel veel vluchtelingen opvangen.

Tip: Ga aan de slag met de stoelendans (fiche 2) om je leerlingen te laten stilstaan bij de opvang van mensen op de vlucht wereldwijd. Je vindt in deze fiche gedetailleerde cijfers over de opvang in de verschillende regio's.

⁵ UNHCR (2023). Global Trends Report. <https://www.unhcr.org/global-trends>



3. “MIGRANTEN Zouden er beter voor kiezen om in hun land te blijven om zo aan de ontwikkeling ervan mee te werken.”

- Migranten dragen bij aan de ontwikkeling van hun thuisland vanuit hun gastland
- Migratie draagt bij tot een waardevolle kruisbestuiving van waarden, normen en praktijken op verschillende gebieden.
- Migranten sturen « remittances » naar hun thuisland. Dit is geld dat ze hier verdienen en dat kan worden geïnvesteerd in zaken die bijdragen aan de ontwikkeling van het land van oorsprong.



In discussies over migratie valt al snel het woord “**braindrain**”. Dit betekent het vertrek van getalenteerde en hoogopgeleide mensen uit hun land van herkomst. Het argument tegen migratie is dan dat het vaak de meest getalenteerde mensen zijn die uit hun land vertrekken waardoor het land nog minder kans heeft om ‘verder ontwikkeld’ te worden. Wat vaak in deze discussies over het hoofd wordt gezien, is dat deze mensen **vanuit het gastland** nog sterk kunnen **bijdragen** aan hun land van herkomst.

Dit gebeurt op verschillende manieren. Ten eerste zorgt migratie voor een circulatie van ideeën, een **kruisbestuiving** van waarden, normen, goede praktijken en inzichten. Dit doet zich voor op het gebied van onderwijs, sociale zekerheid, politiek, cultureel, etc.

Een ander argument rond deze stelling zijn de “**remittances**”. Remittances zijn een stabiele stroom van gelden die migranten opsturen naar hun familie, vrienden en kennissen die zijn achtergebleven in het land van herkomst. Remittances kunnen **geïnvesteerd** worden in opleiding voor familieleden of andere (ook structurele) zaken die het herkomstland vooruit kunnen helpen. De Wereldbank toonde aan dat in 2022 ongeveer 592 miljard Amerikaanse dollar werd opgestuurd naar lage en middeninkomenslanden door emigranten. Dit is drie keer zoveel als het budget dat wereldwijd in ontwikkelingssamenwerking wordt geïnvesteerd. In sommige landen vormen remittances een belangrijke motor voor ontwikkeling.

In landen met een laag inkomen, zijn het over het algemeen de hoger opgeleiden die geneigd zijn om te migreren, wanneer zij bijvoorbeeld **geen passend werk** vinden in hun thuisomgeving. Het kan erg frustrerend zijn om niets met je skills te kunnen doen: het is zeker niet onlogisch dat mensen dan hun heil zoeken in andere landen waar er welk werk te vinden is voor hun profiel.

Meer hierover in dit [Caritas rapport](#)⁶

6 https://www.caritasinternational.be/wp-content/uploads/2019/05/Rapport_Ons_Gemeenschappelijk_Huis.pdf?x67227



4. “VLUCHTELINGEN EN MIGRANTEN ZIJN VAAK TERRORISTEN DIE NAAR EUROPA KOMEN OM AANSLAGEN TE PLEGEN”

- Vluchtelingen zijn zelf op de vlucht voor dergelijk geweld.
- De meeste daders van terroristische aanslagen in Europa zijn hier geboren en geradicaliseerd in eigen land.
- Aanslagen die door moslims gepleegd zijn, krijgen meer media-aandacht dan andere. Dit kan onze perceptie beïnvloeden.



Hoewel er theoretisch gezien een kans bestaat dat er tussen de vluchtelingen die in Europa aankomen, mensen zijn die kwade bedoelingen hebben, moeten we ons hoeden voor dit soort denkbeelden. Het is belangrijk om te beseffen dat mensen die hier bescherming aanvragen, juist **op de vlucht zijn voor aanslagen en terreur**.

Het is ook belangrijk om te onderstrepen dat de meeste daders van terroristische aanslagen in Europa, **hier geboren en geradicaliseerd** zijn. Radicalisering lijkt eerder voort te komen uit (onder meer) een gevoel geen volwaardig deel uit te maken van de samenleving. Daarom is het zo belangrijk om te werken aan een meer inclusieve en egalitaire samenleving.

Nog iets belangrijks om in het achterhoofd te houden is het feit dat terroristische aanslagen die door moslims zijn gepleegd, volgens onderzoek meer media-aandacht krijgen dan niet-moslim terrorisme. Uit Amerikaans onderzoek blijkt zelfs dat **islam-geïnspireerde aanslagen 35% meer media-aandacht** krijgen dan andere types terrorisme. Ook al gaat het hier om *Amerikaans onderzoek*⁷ en is de context dus anders dan die van ons, het is waarschijnlijk dat er ook in België een onevenwicht te vinden is. Dit kan er voor zorgen dat het gevaar voor islam-terrorisme sterk overschat wordt.

7 <https://www.start.umd.edu/gtd/downloads/Codebook.pdf>

5. “ALS WE MEER GELD STUREN NAAR ONTWIKKELINGSLANDEN

ZULLEN ZE DAAR MINDER DE BEHOEFTE VOELEN OM TE VERTREKKEN”

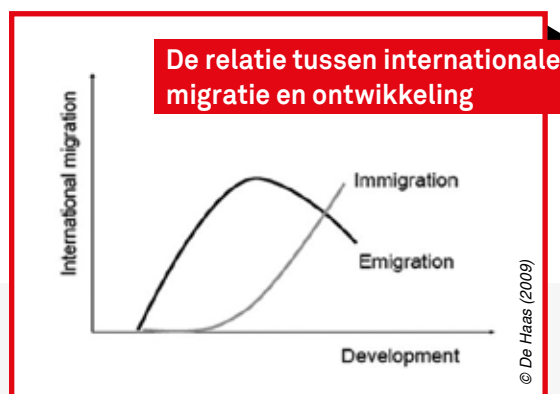
- Wanneer arme landen zich ontwikkelen en rijker worden neemt migratie op korte en middellange termijn toe, dat is de «migratieparadox».
- Op langere termijn, eenmaal een land meer middelen heeft, daalt migratie opnieuw.
- Ontwikkelingssamenwerking doen we niet omwille van eigenbelang maar uit solidariteit. Het doel is om in samenwerking met lokale partners zaken als armoede, honger en ongelijkheid terug te dringen en gezondheid, onderwijs en welzijn te verhogen.



Migratie en ontwikkeling zijn twee fenomenen die sterk gelieerd zijn met elkaar. Toch is het een veelgemaakte denkfout om te veronderstellen dat het ene een directe impact heeft op het andere. Uit veelvuldig onderzoek blijkt immers dat wanneer **landen zich ontwikkelen** en er dus **meer middelen en meer hoopgeleiden** zijn, **er meer gemigreerd** wordt. Dit wordt ook wel de ‘migratieparadox’ genoemd. Voorbeelden hiervan zijn India, Mexico, de Filipijnen, Marokko en Turkije, allen midden-inkomenlanden waar (zeer) veel migranten vandaan komen. Zeer arme mensen hebben namelijk niet de middelen om een dure reis te betalen. Wanneer deze hun inkomsten zien verhogen, stijgt de kans dat ze migreren. Op lange termijn zien we dan wel een vermindering van de emigratie, maar op korte termijn neemt ze toe. Dit wordt hier grafisch voorgesteld:

Eigenlijk hangt de impact van ontwikkeling af van het inkomensniveau dat een land al heeft, waarbij je dus een verschil ziet tussen drie typen landen:

- **Landen met lage inkomens:** migreren is duur. Financiële beperkingen zijn daarom een obstakel voor migratie in zeer arme landen. Voor die laatste betekent meer ontwikkeling meer inkomen, en dus meer migratie.
- **Landen met een middelhoog inkomen:** Inwoners van deze landen hebben meer middelen om hun migratietraject te financieren. Het zijn ook vaak diegenen die hoger opgeleid zijn die de keuze maken om te vertrekken. Emigratie vergt namelijk kennis, contacten en financiële middelen.
- **Landen met hoge inkomens:** ontwikkeling heeft een negatieve invloed op migratie, aangezien kansen in het buitenland relatief minder aantrekkelijk worden in vergelijking met kansen in het binnenland.



Moeten we ons beleid rond ontwikkelingssamenwerking herzien? Uiteraard niet. We doen niet aan ontwikkelingssamenwerking uit eigenbelang –migratie inperken- maar uit solidariteit. Opportunisme mag nooit een drijfveer zijn om aan ontwikkelingssamenwerking te doen. Wat dan wel? Het terugdringen van armoede, ongelijkheid, investeren in onderwijs en welzijn van mensen wereldwijd. [De duurzame ontwikkelingsdoelstelling van de VN](#) vormen hierin een leidraad⁸.

Meer hierover vind je in [dit dossier](#)⁹ en in het [Caritas' dossier rond migratiemythes](#)¹⁰

⁸ <https://www.sdgs.be/nl/sdgs>

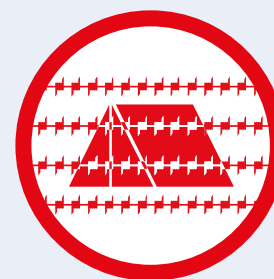
⁹ <https://www.sampol.be/2016/05/de-mythes-in-het-migratiebeleid-ontrafeld>

¹⁰ <https://www.caritas.eu/10-myths-about-migration-and-development/>



6. “WE MOGEN HET VLUCHTELINGEN HIER NIET TE COMFORTABEL MAKEN. ANDERS CREËREN WE EEN AANZUIGEFFECT EN KOMEN ER NOG MEER”.

- Er is geen aangetoond verband tussen de generositeit van ons opvangsysteem en het aantal mensen dat hier arriveert om internationale bescherming aan te vragen.
- Migratieroutes worden vooral beïnvloed door zaken als werkgelegenheid, geografische bereikbaarheid, kennis van de taal en het netwerk van de migranten.
- Migranten beschikken niet over de mogelijkheid om opvang- en sociale beschermingsystemen te vergelijken alvorens ze vertrekken.
- Het toepassen van een restrictief migratiebeleid zou de migratie niet verminderen en zou zelfs een tegenovergesteld effect kunnen hebben.



Deze uitspraak is wat we de **theorie van het aanzuigeffect** noemen. Volgens deze theorie worden migratiestromen beïnvloed naargelang de aantrekkelijkheid van de opvang- en sociale beschermingsystemen van de landen van bestemming. Hoe meer ze door migranten als «vrijgevig» worden gezien, hoe meer migranten er zullen komen. Sommige beleidsmakers rechtvaardigen zeer **restrictieve migratiemaatregelen** op basis van deze veronderstelling.

Studies tonen echter aan dat dit aanzuigeffect niet bestaat. Er is **geen link** tussen de generositeit van een opvangsysteem en het aantal migranten dat hier internationale bescherming aanvraagt (Giulietti et Wahba 2012). Ook is er geen bewijs dat landen met een uitgebreid systeem van sociale zekerheid, meer migranten aantrekken. Het **Verenigd Koninkrijk** heeft bijvoorbeeld een eerder zwakke sociale zekerheid vergeleken met de meeste Noord- en West-Europese landen, maar trekt in vergelijking met deze landen toch veel migranten aan. Migratie is een complex proces is dat door vele factoren wordt bepaald. Uit studies is gebleken dat migratieroutes meer beïnvloed worden door variabelen zoals **werkgelegenheid, geografische toegankelijkheid, taalkennis en bestaande netwerken** van migranten. Het is ook fout om te veronderstellen dat migranten de mogelijkheid zouden hebben om verschillende opvangsystemen te vergelijken om daar vervolgens het meest comfortabele uit te kiezen. De overgrote meerderheid onder hen kent zelfs hun eigen rechten niet. Vaak is de **informatie** waar zij toegang toe hebben **beperkt** tot wat ze horen zeggen binnen hun netwerk of wat mensensmokkelaars (die uit zijn op persoonlijk gewin) hen vertellen.

Ook werd aangetoond dat een **streng migratiebeleid migratie niet vermindert** en zelfs een tegenovergesteld effect kan hebben. Wanneer strengere wetten worden toegepast, zullen migranten vaker de keuze maken om langer te blijven in het aankomstland uit angst nooit meer terug te kunnen keren. Ook wordt in dat geval vaker voor gevaarlijke routes gekozen.

Meer info over dit onderwerp vind je in dit [Caritas rapport](#)¹¹

11 https://www.caritasinternational.be/wp-content/uploads/2019/05/Rapport_Ons_Gemeenschappelijk_Huis.pdf?x67227



7. “DE MEERDERHEID VAN DE MIGRANTEN DIE TOT BIJ ONS KOMT, ZIJN AFRIKAANSE MANNEN”

- Meer dan de helft van alle migranten in België zijn Europeanen.
- Iets meer dan de helft van alle migranten in België zijn vrouwen.



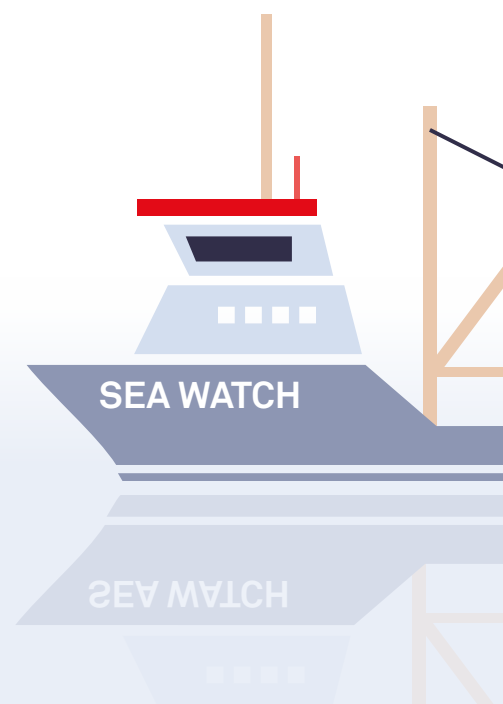
Een hardnekkig idee maar een dubbele fout.

Allereerst was in 2020 meer dan de helft van de migrantenbevolking in België (51%) vrouw.¹² De migratie uit **sommige regio's** is wel meer mannelijk. Dit is bijvoorbeeld zo voor personen afkomstig uit de nieuwe EU-lidstaten. Maar de migratiebeweging uit andere regio's (Oost-Azië en Latijns-Amerika) is dan weer meer vrouwelijk.¹³

Waarom hebben we toch de **indruk** dat het vooral mannen zijn die hier aankomen?

Ten eerste omdat men soms de neiging heeft om migratiestromen van nu te vergelijken met **migratiestromen van vroeger**. Zoals we dat zagen na de Tweede Wereldoorlog, toen mannen vanuit landen als Marokko, Italië en Turkije naar hier werden gehaald om te komen werken. Ten tweede ook omdat sommige groepen migranten meer **media-aandacht** krijgen dan anderen. Denk aan de groep van **mensen zonder papieren** in België of mensen die hier **internationale bescherming** aanvragen. Dit zijn voornamelijk groepen waarin mannen oververtegenwoordigd zijn. Bij die laatste is dat te verklaren door de gevaarlijke vluchtroute. Mannen wagen vaak de gevaarlijke vlucht om vervolgens hun familie te laten overkomen.

Wat betreft de nationaliteit, zien we dat in 2020 **63%** van de buitenlandse immigraties in België uit een **EU-land** kwam en 6% uit een Europees land buiten de EU. Vervolgens kwam 14% van het Afrikaanse continent, 12% van het Aziatische continent, 3% uit Zuid-Amerika, 2% uit Noord-Amerika en 1% uit Oceanië.¹⁴



¹² https://www.migrationdataportal.org/international-data?i=stock_obs_&t=2020&cm49=56

¹³ Myria (2022). Bevolking en migratiebewegingen. <https://www.myria.be/nl/cijfers/migratie-in-belgie>

¹⁴ Idem



8. “ER ZIJN ALSMAAR MEER VLUCHTELINGEN EN MIGRANTEN”

- Het aantal migranten in de wereld stijgt, maar in verhouding met de stijgende wereldbevolking is dit een matige stijging.
- Het aantal vluchtelingen wereldwijd stijgt, maar in verhouding met de wereldbevolking fluctueert dit sterk doorheen de tijd.
- Deze stelling is geen eenvoudige en het is belangrijk om voorzichtig te zijn in de interpretatie van de bestaande cijfers.



Als we kijken naar de evolutie van het aantal migranten in de wereld, zien we dat dit aantal is toegenomen van 152 miljoen in 1990 tot 281 miljoen in 2020.¹⁵ Meer dan 100 miljoen migranten meer in bijna 30 jaar tijd! Mensen migreren dus veel meer dan vroeger! Niet echt. We mogen niet vergeten dat ook de wereldbevolking toeneemt. In 1990 waren er 5,3 miljard mensen op aarde, tegenover 7,8 miljard in 2020. Als we dus rekening houden met de evolutie van de wereldbevolking kunnen we zien dat het aandeel van de migranten in de wereld **matig gestegen is in de afgelopen dertig jaar: van 2,9% tot 3,6%**. Algemeen gezien migreren mensen dus niet opvallend meer dan dertig jaar geleden, ondanks de huidige context van globalisering. Wanneer we nog verder teruggaan in de tijd zien we deze trend bevestigd: in **1960** bedroeg het aandeel migranten in de wereldbevolking **3,1%**.

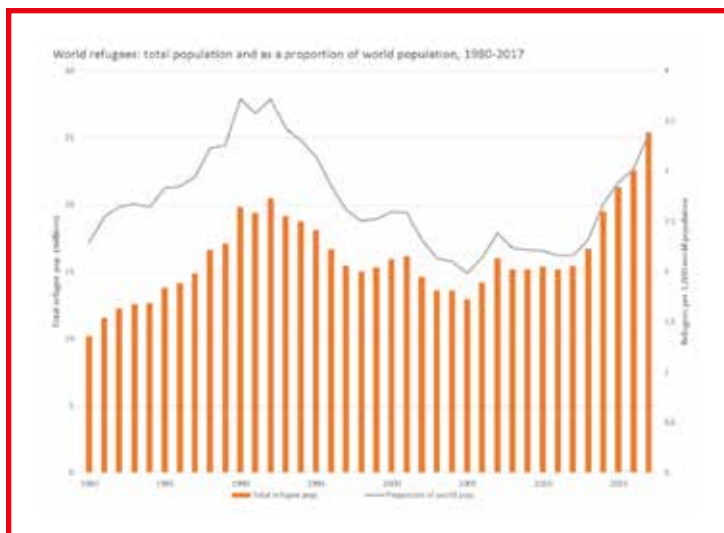
Hoe zit het dan met vluchtelingen? (We hebben het hier over mensen die een statuut van internationale bescherming hebben gekregen, niet alle mensen op de vlucht. Cijfers van mensen op de vlucht wereldwijd, ook binnen eigen land, [vind je hier](#)¹⁶.)

Zijn er meer vluchtelingen dan vroeger? In 1992 waren het er wereldwijd bijna 20,5 miljoen, tegenover 35,3 miljoen eind 2022. Het korte antwoord is dus ‘ja’. Wanneer we de stijgende wereldbevolking in rekening brengen, blijkt dat het percentage vluchtelingen tegenover de gehele wereldbevolking **matig gestegen** is. In 1992 bedroeg het aandeel vluchtelingen wereldwijd **0,37%**. Vandaag de dag (eind 2022) vertegenwoordigen vluchtelingen **0,44%** van de wereldbevolking. Daarbij is het belangrijk op te merken dat het aantal vluchtelingen **eind 2022** uitzonderlijk **hoog** was, onder meer omdat 5,7 miljoen Oekraïners opvang zochten in een ander land.

Ook is het belangrijk om op te merken dat de vluchtelingenpopulatie doorheen de tijd enorm fluctueert. Zo is het aantal vluchtelingen tussen 1990 en 2005 gedaald en sindsdien verdubbeld, terwijl de wereldbevolking in dezelfde periode slechts met 15% is toegenomen. Deze schommelingen kunnen te wijten zijn aan conflicten, natuurverschijnselen of de politieke situatie in bepaalde landen.

¹⁵ IOM. World Migration Report 2022. <https://worldmigrationreport.iom.int/wmr-2022-interactive/>

¹⁶ <https://www.unhcr.org/figures-at-a-glance.html>



Het klopt dus dat er meer vluchtelingen en migranten zijn dan vroeger. Deze cijfers lagen immers nooit eerder zo hoog. Maar wanneer we de groei van de wereldbevolking in rekening nemen, zien we dat deze cijfers relatief zijn.

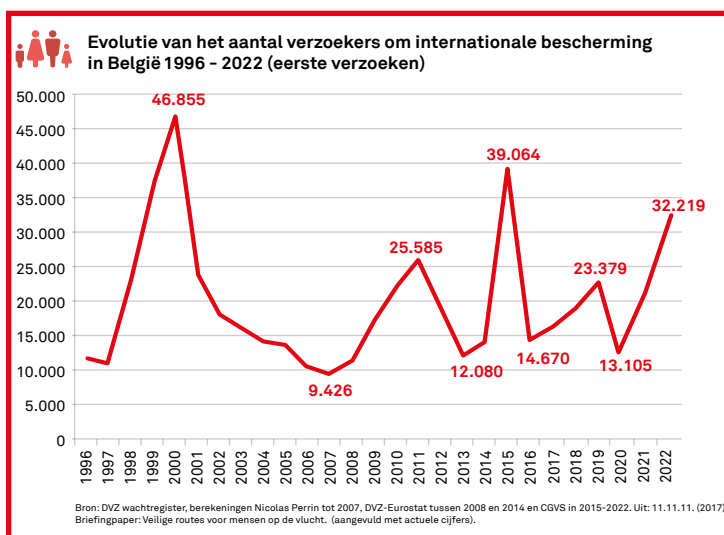
Meer informatie over dit onderwerp vind je in [dit artikel](#)¹⁷ en op [deze pagina van de UNHCR](#).¹⁸ Alsook op [deze pagina van de Wereldbank](#)¹⁹

En wat dan met België? Ook in ons land **fluctueert** het aantal mensen die een verzoek om internationale bescherming doen enorm.

Zo registreerde het CGVS (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) in **2015 een grote piek** in de verzoeken om internationale bescherming. 39.064 verzoeken om precies te zijn. Het jaar nadien daalde dit echter weer tot 14.670 aanvragen. Belangrijkste reden hiervoor was de invoering van een strenger migratiebeleid in de Europese Unie.

Mensen vluchtten hierdoor weliswaar niet minder maar door een aantal maatregelen bleven ze vastzitten in landen aan de buitengrenzen van de Europese Unie.

Ook interessant om op te merken is dat **eind jaren negentig** het aantal verzoeken om internationale bescherming **hoger** lag dan die van het “piekjaar” 2015. Dit maakt ook het idee van de huidige zogenaamde vluchtelingen crisis relatief.



In **2021-22** zien we opnieuw een **hoger** aantal verzoeken. Hoewel het jaarlijkse aantal lager ligt dan in 2015, slaagt men er niet in aan alle verzoekers opvang te bieden en moeten velen op straat slapen.

Meer info vind je in [dit dossier van Myria](#)²⁰



17 <https://www.unhcr.org/blogs/statistics-refugee-numbers-highest-ever/>

18 <https://www.unhcr.org/about-unhcr/who-we-are/figures-glance>

19 https://data.worldbank.org/indicator/SM.POPTOTL?most_recent_value_desc=false

20 https://www.myria.be/files/MYRIA_2022_Internationale_bescherming.pdf